

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31C/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118363722
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:6118363722.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci žalobkyne: A. B., narodená XX.X.XXXX, bytom C. XX, D., zastúpená: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., Hlavná 11, Trnava, IČO: 47254581, proti žalovanej: E. F., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, G., zastúpená: JUDr. Lenka Gajarská, advokátka, Horné bašty 25, Trnava, o zaplatenie 14.686,28 eur, t a k t o

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 9.819,72 eur z a s t a v u j e.
- II. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi 723,24 eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.
- III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.
- IV. Žalovaná m á voči žalobkyňi n á r o k na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 90%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 25.10.2018 v spojení s opravou žaloby v replike domáhala od žalovanej zaplatenia bezdôvodného obohatenia v sume celkom 8.961,12 eur za užívanie nehnuteľnosti žalobkyne žalovanou za obdobie od 25.10.2015 do 25.10.2018 (v sume 2.987,04 eur za obdobie 25.10.2015 až 24.10.2016 – neskôr vzaté späť, v sume 2.987,04 eur za obdobie 25.10.2016 až 24.10.2017, v sume 2.987,04 eur za obdobie 25.10.2017 až 25.10.2018). Žalobu odôvodnila tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, pre k.ú. F., ktoré nadobudla na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol právoplatne povolený dňa 04.06.2004. Žalovaná je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XX pre k.ú. F.. Žalobkyňa so žalovanou neuzatvorila žiadnu zmluvu, ktorá by žalovanú oprávňovala na užívanie nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX, k.ú. F., a to pozemku s parc. č. XXX/X, parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 958 m². Napriek uvedenej skutočnosti realizovala žalovaná na pozemku čiernu stavbu, a to bez akéhokoľvek povolenia, či ohlásenia miestne príslušnému stavebnému úradu. Z dôvodu, že žalovaná do dnešného dňa predmetnú čiernu stavbu neodstránila a naďalej užíva pozemok bez akéhokoľvek právneho titulu, bez akéhokoľvek povolenia a bez poskytnutia akejkoľvek finančnej náhrady žalobkyňi, dochádza k jej bezdôvodnému obohacovaniu v zmysle § 451 a nasl. OZ. Predmetný stav ohľadom zrealizovanej čiernej stavby na pozemku bol predmetom skúmania súdnym znalcom H. I. J., znalcom v odbore Stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností a pozemné stavby, ktorý na základe Znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 26.05.2018 (ZP) konštatoval: „Umiestnenie nehnuteľnosti je v rozpore s poskytnutou dokumentáciou aj so skutkovým stavom. Časť stavby bez súpisného čísla je postavená na cudzom pozemku parc.č. XXX/X, k.ú. F.. Podľa miestneho merania a poskytnutých podkladov z geometrických plánov je časť stavby o výmere 10,0x4,75 postavená na parcele č. XXX/X. Táto časť, ani celá stavba nie je zakreslená na katastrálnej

mape. K danej stavbe znalcovi nebolo predložené stavebné povolenie ani kolaudačné rozhodnutie. Predmetnú stavbu považujem za NEOPRÁVNENÚ STAVBU, pretože majiteľ pozemku pod stavbou nedal súhlas na jej výstavbu. Pokiaľ majiteľ predmetnej stavby nedisponuje stavebným povolením jedná sa o ČIERNU STAVBU postavenú na cudzom pozemku bez súhlasu majiteľa pozemku.“ Podľa predmetného Znaleckého posudku predstavuje celková čiastka ušlého nájmu v období od 01.05.2012 do 31.08.2018 sumu 18.916,92 eur, pričom nájomné za jeden kalendárny rok je vo výške 2.987,04 eur. Z dôvodu, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až v nedávnej dobe a s prihladnutím na § 107 ods. 2 OZ si uplatňuje voči žalovanej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 25.10.2015 do 25.10.2018 vo výške 8.455,36 eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor, v ktorom nesúhlasila s nárokom žalobkyne a žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, ktoré sa nachádzajú v k. ú. F. a sú zapísané ako pozemok s parc. č. XXX/X o výmere 572 m², zastavaná plocha a nádvorie, pozemok s parc. č. XXX/X o výmere 389 m², záhrada, rodinný dom súp. č. XX (pôvodné súp. č. XX) stojaci na parcele s parc. č. XXX/X. Príslušenstvo rodinného domu tvoria aj garáž, hospodárske budovy a letná kuchyňa, ktoré sa nachádzajú v tesnej blízkosti rodinného domu. Žalovaná nehnuteľnosti nadobudla sčasti ako dedičstvo po svojich rodičoch K. L. a M. N. O., a z časti na základe rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 16C/117/2014, právoplatný dňa 23.01.2018, v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k týmto nehnuteľnostiam. Uviedla, že neuznáva peňažný nárok žalobkyne z dôvodu, že z parcely registra „C“ s parc. č. XXX/X, k. ú. F. užíva len tú časť, ktorá sa nachádza pod hospodárskou budovou a pod letnou kuchyňou žalovanej a k nim príľahlý pás pozemku za budovami (ďalej časť Parcely XXX/X užívaná žalovanou ako „Dotknutý pozemok“), keďže právni predchodcovia žalovanej preukázateľne vydržali vlastnícke právo k Dotknutému pozemku. Prvými užívateľmi Dotknutého pozemku v rodine žalovanej boli starí rodičia žalovanej, ktorí dostali do užívania parcelu s parc. č. XXX, k. ú. F. (ďalej ako „Parcela XXX“). Parcela XXX predstavovala posledný pozemok v zastavanej časti dediny umiestnený na ceste smerom do L. P. Toho času sa na l. XXX nachádzal aj rodinný dom súp. č. XX z roku 1930, ktorý po kompletnej rekonštrukcii stojí dodnes, a drevené hospodárske budovy patriace k rodinnému domu. Žalovaná po smrti svojich rodičov už len prevzala užívanie nehnuteľností vrátane Dotknutého pozemku v rovnakom rozsahu, v akom ich užívali jej rodičia a pred nimi už jej starí rodičia. Hranica medzi pozemkami žalobkyne a žalovanej bola vždy v priestore jasne zreteľná, keďže žalovaná celú Parcelu XXX a Dotknutý pozemok riadne kosila a starala sa oň, kým žalobkyňa ani jej právni predchodcovi zvyšnú časť Parcely XXX/X dlhodobo neudržiavali. Žalobkyňa je vlastníkom Parcely XXX/X už od roku 2004. V čase uzavretia kúpnej zmluvy už na Dotknutom pozemku ako časti Parcely XXX/X preukázateľne stáli hospodárske budovy a letná kuchyňa, ktoré tvoria príslušenstvo rodinného domu žalovanej, a bola aj jasne viditeľná hranica pozemkov v priestore. Žalobkyňa si teda musela byť vedomá toho, aký pozemok kupuje a teda mohla poľahky zistiť a overiť, aká je skutočná výmera ňou kupovaného pozemku a podľa toho sa rozhodnúť, či pozemok kúpi alebo nie. Za danej situácie má žalovaná za to, že žalobkyňa kúpou Parcely XXX/X prevzala užívanie tejto parcely v rovnakom rozsahu, v akom ho užíval jej predchádzajúci vlastník, a rozpor v skutočnej výmere svojho pozemku zistila až pri reálnom zameriavaní pozemku pre stavbu svojho rodinného domu. Samotné konanie žalobkyne resp. jej list z 05.11.2014 fakticky potvrdzuje, že o vlastníctve Dotknutého pozemku dovtedy nebol žiaden spor, a že sa za jeho vlastníka dlhodobo považovali vlastníci susediacich Nehnuteľností, ktorí sa o Dotknutý pozemok dlhodobo starali a obhospodarovali ho. Žalovaná zároveň poprela tvrdenie žalobkyne, že bezdôvodne užíva celú Parcelu XXX/X. Užíva len Dotknutý pozemok, ku ktorému vydržali jej právni predchodcovia vlastnícke právo z dôvodov uvedených vyššie. Zvyšok Parcely XXX/X žalovaná neužíva a ani nikdy neužívala, a teda sa na úkor žalobkyne neobohatila. Rozsah skutočného užívania parcely XXX/X žalovanou potvrdila aj samotná žalobkyňa vo svojom liste z 05.11.2014, keď hovorí o celkovej ploche len 58 m² a nie o celej Parcele XXX/X. Rozsah užívania Dotknutého pozemku sa od roku 2014 nezmenil a je dlhodobo nezmenený už od počiatku jeho užívania právny predchodcami žalovanej okolo roku 1930. Žalovaná taktiež poprela tvrdenie žalobkyne, že by cez Parcelu XXX/X mala prechádzať rúra žalovanej a z tohto dôvodu dochádza k bezdôvodnému užívaniu celej Parcely XXX/X. Súčasne vo vyjadrení k žalobe žalovaná namietla sumu 8.664,91 eur z titulu premlčania a nesprávneho sčítania.

3. Žalobkyňa v replike namietala a odôvodňovala neexistenciu vydržania. Nie je zrejmé, prečo sa žalovaná odvoláva na vydržanie časti pozemku, na ktorej sú zriadené neoprávnené stavby, ktoré boli zrealizované rodičmi žalovanej, keď títo mali pozemok využívať iba za účelom zriadenia domácej

záhradky. Súčasne podľa Odpovede na podnet, ktorú vydal Obecný úrad F. dňa 14.11.2018 (ďalej aj ako „Odpoveď“), boli pri výkone štátneho stavebného dohľadu dňa 07.11.2018 zistené neoprávnené stavby na pozemku. Tvrdenia žalovanej ohľadom umiestnenia odpadovej rúry na pozemku sú účelové a zavádzajúce. Z fotografií na strane 17 v predložennom Znaleckom posudku č. XXX/XXXX je zrejme, že zo steny neoprávnenej stavby vychádza bledá plastová rúra sivej farby, ktorá následne vchádza pod kamenný násyp. Zo Znaleckého posudku nie je zjavné, kam presne predmetná rúra ústi, nakoľko evidentne ústi na pozemok a jej vyústenie je umiestnené vo vysokom zeleňovom poraste. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť nebolo žiadnym spôsobom zo strany žalovanej preukázané, že by vyústenie odpadových vôd z predmetnej rúry neznehodnocovalo pozemok tak, ako je to uvedené v Znaleckom posudku. Žalobkyňa tak má za to, že tvrdenie žalovanej o užívaní pozemku iba v zastavanej časti, je nepravdivé a účelové, nakoľko je evidentne na pozemok vyvedená odpadová rúra, ktorá celkovú hodnotu pozemku znižuje. Žalobkyňa v podaní doplnila, že uznáva, že sumu vo výške 2.987,04 eur za užívanie pozemku v období od 25.10.2015 do 25.10.2016 si ďalej nebude nárokovať, keďže došlo k premlčaniu uvedenej pohľadávky. Žalobkyňa si tak uplatňuje voči žalovanej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 25.10.2016 do 25.10.2018 celkom vo výške 5.974,08 eur.

4. Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobkyňou v časti o zaplatenie sumy 2.987,04 eur ešte pred prvým pojednávaním, súd konanie v danej časti zastavil v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP, a to ešte výrokom I. rozsudku súdu č.k. 31C/7/2019-259 zo dňa 16.3.2022, ktorý nebol napadnutý odvolaním žalobkyne.

5. Žalovaná v duplike uviedla, že nesúhlasí s názorom žalobkyne o neexistencii dobromyseľnosti rodičov žalovanej a odôvodňovala vydržanie Dotknutého pozemku. Ohľadne odpadovej rúry uviedla, že žalobkyňa nijak nepreukázala, že táto má nejakým spôsobom viesť cez pozemok žalobkyne, resp. že sa nachádza na celej parcele č. XXX/X, alebo kde presne ústi, hoci si uplatňuje bezdôvodné obohatenie za užívanie celej parcely XXX/X. Žalobkyňa tvrdí, že rúra znehodnocuje celý pozemok č. XXX/X, ale toto tvrdenie nepreukázala.

6. Podaním doručeným súdu dňa 9.3.2020 žalobkyňa doplnila, že vo veci nejde o šikanóznny výkon práva, keď v čase podania žaloby Spoločný obecný úrad v Trnave ešte nerozhodol v konaní o prerušení konania a odkázaní na súd, pričom žalobkyňa sa snažila o trvalú úpravu vzťahov. Na súd bola podaná žaloba pod. sp. zn. 38C/59/2019 o odstránení stavby žalovanej z pozemku žalobkyne.

7. Podaním doručeným súdu dňa 25.2.2021 žalobkyňa navrhla rozšírenie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia aj za užívanie jej pozemku pod neoprávnenou stavbou odo dňa 01.03.2019 do dňa 01.02.2021 v celkovej výške 5.725,16 eur (ročný nájom 2.987,04 / 12 mesiacov = 248,92 eur/mesiac x 23 mesiacov = 5.725,16 eur). Súd rozšírenie žaloby v zmysle podaného návrhu pripustil na pojednávaní dňa 24.4.2020. Na uvedenom pojednávaní žalobkyňa súčasne poukázala na to, že nie je pravda, že žalovaná užíva iba nejakých 50 m², ale spoločne s ostatnými pozemkami to vychádza na nejakých 500 m². Žalovaná doplnila, že keď rodičia žalovanej v roku 1968 užívali nehnuteľnosti, ktoré im legálne nepatrili, a keď to chceli legalizovať, išli na MNV, kde im bola predložená dohoda, a oni sa oprávnené domnievali, že odvtedy môžu legálne užívať celý rozsah pozemkov užívaných dovtedy. Rozsah pozemkov užívaných dovtedy zodpovedá súčasnosti, táto otázka nikdy nebola sporná až do roku 2014, pričom dané pozemky ešte pred rodičmi žalovanej užívali starí rodičia. V konaní sp. zn. 16C/117/2014 sa v roku 2016 geodetickým posudkom znalkyne N. zistilo, že príslušenstvo hlavného domu stojí na cudzom pozemku, preto sa robil nový znalecký posudok, kde pri ohodnotení už znalec tieto pozemky a z nejakého dôvodu ani stavby nezahrnul. Rozhodnutie tak znelo iba na nehnuteľnosti, ktoré boli zapísané v katastri a ohľadom nich sa vykonala aj zmena.

8. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 24.6.2021 žalobkyňa okrem iného doplnila, že žalovaná sa snaží bagatelizovať užívanie pozemku žalobkyne tvrdením, že plocha zastavaná hospodárskou budovou predstavuje „len 47,5 m²“ resp. 50 m², k ploche parcely XXX o výmere 961 m², aj keď podľa GP (pozn. súdu – GP predložený v konaní sp. zn. 38C/59/2019) by mala žalovaná nadobudnúť pozemky o celkovej rozlohe 59 m². Po zameraní všetkých častí parciel, ktoré žalovaná neoprávnené užíva, a na ktorých podľa vlastnej ľubovôle jej rodičia a pravdepodobne aj ona sama zriaďovali rôzne stavby, je výsledkom obvod pozemku 134m a plocha 486 m², je tak nevyhnutné vziať na zreteľ aj jej (a jej rodičov) neodôvodnené užívanie parciel iných vlastníkov. Žalovaná tak neužíva „len“ 50 m² z pozemku žalobkyne, ale celkovo užíva aj časti pozemkov iných vlastníkov spolu o výmere cca 486 m², čo vo

vzťahu k výmere 961 m² (XXX/X a XXX/X) nepredstavuje 4,94 m², ale výmeru cca 50%, teda namiesto 961 m² žalovaná a jej rodičia užívali cca 1.447,- m². O ospravedlniteľný omyl by išlo v tom prípade, ak by si rodičia žalovanej, resp. žalovaná prisvojili napr. 15 cm z šírky parcely žalobkyne, alebo 1m, čo sa ale nestalo.

9. Žalobkyňa cestou právneho zástupcu právom záverečnej reči okrem argumentácie k otázke vydržania uviedla, že samotná výmera zastavaného pozemku žalobkyne bola preukázaná jednak ZP č. XXX/XXXX, predloženým žalobkyňou, ale aj geometrickým plánom, predloženým žalovanou. Vo vzťahu ku kanalizačnej rúre uviedla, že táto ústila na pozemok žalobkyne ešte v čase ohliadky tunajším súdom, pričom po tomto dátume už ústí do tejto hospodárskej budovy, avšak uvedené nemení nič na tom, že odo dňa uplatnenia nárokov žalobkyne na jej pozemok vyúsťovala. Žiadala vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

10. Žalovaná cestou právneho zástupcu právom záverečnej reči okrem argumentácie k vydržaniu pozemkov pod hospodárskymi budovami uviedla, že pokiaľ by súd dospel k záveru, že žalovaná vlastnícke právo dotknutej časti parcely XXX/X nevydržala, zotrúva žalovaná na tom, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia je šikanóznym výkonom práva žalobkyne, ktorá bez toho, aby cestou súdu žiadala vyriešiť podstatu sporu so žalovanou, žiadala od nej iba vyriešenie sekundárnych vzťahov z bezdôvodného obohatenia. Samotná žaloba o odstránenie stavby, ktorá definitívne vyrieši podstatu sporu medzi stranami, bola na súd podaná až koncom roka 2019, hoci žalovaná si bezdôvodné obohatenie žiadala za obdobie od 25.10.2016. Ohľadom nárokov uplatnených žalobkyňou po podaní žaloby o odstránenie stavby, žalobkyňa neunesla svoje dôkazné bremeno, keď v prípade svojich nárokov odkazuje na ZP H. J., ktorý sa však na obdobie po 31.8.2018 ani nevzťahuje. Navyše ZP v časti výpočtu bezdôvodného obohatenia počíta s tým, že žalovaná užíva celú parcelu XXX/X, čo sa však v konaní jednoznačne vyvrátilo. Žalovaná žiadala zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

11. Súd v konaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených stranami podľa textu (ktoré na pojednávaní osobitne neoboznamoval, keďže boli riadne doručené obom stranám a neboli spochybnené - §204 CSP), výsluchom žalovanej, obhliadkou nehnuteľností žalovanej vrátane sporného pozemku a po takto vykonanom dokazovaní vydal dňa 16. marca 2022 rozsudok č. k. 31C/7/2019-259, ktorým vo výroku I. konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 2.987,04 eur (ods. 4), vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol, z dôvodu preukázaného vydržania Dotknutého pozemku zapísaného na žalobkyňu užívaného žalovanou a vo výroku III. priznal žalovanej voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení okrem iného uviedol, že vo vzťahu k užívaniu nehnuteľnosti žalobkyne žalovanou prostredníctvom odpadovej rúry, ktorá mala ústiť na neurčenom mieste na pozemku žalobkyne, nemal v konaní nijako preukázané (pričom žalovanou bolo sporované), že by táto odpadová rúra zasahovala, či znehodnocovala, počas rozhodného obdobia, za ktoré si žalobkyňa uplatňuje bezdôvodné obohatenie, celý pozemok žalobkyne parc. č. XXX/X, a teda by žalobkyňi mohlo prislúchať bezdôvodné obohatenie v rozsahu užívania celej plochy jej pozemku žalovanou (aj mimo predmetného pozemku). Všeobecná formulácia znalca H. J. v ZP č. XXX/XXXX, že „cez pozemok vedie odpadová rúra, ktorá má neznáme vyústenie na pozemku“, vrátane k ZP priložených fotografií, zobrazujúcich iba prítomnosť odpadovej rúry niekoľko desiatok cm od hospodárskej budovy žalovanej, nepostačuje na preukázanie žalobkyňou tvrdeného komplexného užívania (či znehodnocovania) pozemku, zvlášť v situácií, že daná rúra sa mala nachádzať na pozemku žalobkyne, ktorá mohla kedykoľvek jej skutočné vyústenie zistiť a rozsah zásahu do jej pozemku odmerať a zadokumentovať, a pri sporovaní nároku tento súd jednoznačne preukázať. Takéto konkrétne skutkové tvrdenia a dôkazy ich preukazujúce so zdôvodnením zásahu v konkrétnom kvantifikovanom rozsahu však žalobkyňa neprodukovala, pritom ona je stranou, ktorá v konaní znáša bremeno tvrdenia i dôkazné bremeno, ktorého neunesenie má za následok zamietnutie žaloby. Súd dodal, že naopak v konaní mal za preukázané fotografiou predloženou na pojednávaní dňa 24.4.2020 (čl. 180), že predmetná odpadová rúra ústila v období pred pojednávaním do vzdialenosti cca 70 cm od hospodárskej budovy žalovanej, a teda nemohla obmedzovať žalobkyňu v užívaní jej nehnuteľností tak, že by mala nárok na bezdôvodné obohatenie za užívanie celého jej pozemku žalovanou prostredníctvom umiestnenia tejto rúry. Obdobne na obhliadke uskutočnenej súdom dňa 9.11.2021 súd zistil, že odpadová rúra nezasahuje celý pozemok žalobkyne, ale jej vyústenie v danom čase končilo pár metrov od hospodárskej budovy žalovanej (fotografie č.l. 227, 230, 232), pričom táto umiestnenie danej rúry (niekoľko metrov od budovy narozdiel od predchádzajúceho stavu z pojednávania 24.4.2020) odôvodnila prebiehajúcou prerábkou domu a využívaním hospodárskej budovy po dobu prerábky, a s tým súvisiacim odvádzaním odpadu daným smerom iba v posledných mesiacoch pred obhliadkou (t.j.

mimo rozhodného obdobia). Súčasne fotografiami č.I. 217-222 mal súd za preukázané, že odpadová rúra bola následne po vykonaní obhliadky preložená tesne k stene budovy letnej kuchyne. Všetkým vyššie uvedeným mal súd tiež preukázané, že umiestnenie odpadovej rúry sa v čase menilo, pričom žalobkyňa nepreukázala jej konkrétne umiestnenie v rozhodnom čase spôsobom, ktorý by zasahoval (či znehodnocoval) celý pozemok žalobkyne s danosťou nároku na žalobkyňou uplatňované bezdôvodné obohatenie. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pri nepreukázaní užívania celého pozemku žalobkyne žalovanou v rozhodnom čase, žalobkyňa v konaní nijako nekonkretizovala prípadný iný rozsah užívania jej nehnuteľnosti žalovanou, či už umiestnením odpadovej rúry v konkrétnych časových obdobiach (so súvisiacim zdôvodnením užívania práve určitej plochy), alebo iným spôsobom užívania, pričom súd sám nemôže nahrádzať procesnú aktivitu žalobkyne, vyhľadávať, zisťovať a dôkazmi podkladať konkrétny rozsah prípadného užívania, keď uvedeným by zasahoval do princípu rovnosti sporových strán, na ktorých samotných v kontradiktórnom konaní leží bremeno tvrdenia i preukázania konkrétnych skutočností.

12. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 23Co/125/2022 – 404 zo dňa 19.8.2025 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zvyšovo zamietajúcom výroku II. a výroku III. o trovách konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Okresný súd Trnava uznesením č.k. 38C/59/2019-492 z 11.6.2025, právoplatným dňa 12.6.2025, schválil zmier medzi žalobkyňou a žalovanou (totožnými stranami sporu) v nasledovnom znení:

I. Výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti v podiele 1/1 vzhľadom k celku, evidovaných na LV. XXX, okres D., obec F., k. ú. F., a to:

a) pozemok, parc. č. XXX/X, parcela registra "C" evidované na katastrálnej mape, druh pozemku: orná plocha o celkovej výmere 818 m²,

b) pozemok, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidované na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 9 m²,

c) pozemok, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidované na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 50 m², je žalobkyňa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D..

II. Zriaďuje sa vecné bremeno spočívajúce v povinnosti vlastníka pozemku, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 50 m², ktorý vznikol odčlenením od parcely registra "C" s parc. č. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 877 m², evidovanej na LV č. XXX, kat. územie F., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX na oddelenie pozemku parc. č. XXX/XX, zameranie hosp. stavby parc. č. XXX/XX a vyznačenie vecného bremena na parc. č. XXX/X vyhotovený dňa 02.12.2024 vyhotoviteľom: GEO-HS, s.r.o., Na hlinách 57, 917 01 Trnava, IČO: 53 048 539, autorizačne overený dňa 02.12.2024 H. I. K. a úradne overený dňa 13.12.2024 Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom pod číslom Q./XXXX, striedanie umiestnenie stavby bez súpisného čísla postavené na pozemku parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 50m², ktorý vznikol odčlenením od parcely registra "C" s parc. č. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 877 m², evidovanej na LV č. XXX, kat. územie F., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX na oddelenie pozemku parc. č. XXX/XX, zameranie hosp. stavby parc. č. XXX/XX a vyznačenie vecného bremena na parc. č. XXX/X vyhotovený dňa 02.12.2024 vyhotoviteľom: GEO-HS, s.r.o., Na hlinách 57, 917 01 Trnava, IČO: 53 048 539, autorizačne overený dňa 02.12.2024 H. I. K. a úradne overený dňa 13.12.2024 Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom pod číslom Q./XXXX, vlastníkom tejto stavby.

III. Zriaďuje sa vecné bremeno spočívajúce v povinnosti vlastníka pozemku, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 9m², ktorý vznikol odčlenením od parcely registra "C" s parc. č. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 877 m², evidovanej na LV č. XXX, kat. územie F., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX na oddelenie pozemku parc. č. XXX/XX, zameranie hosp. stavby parc. č. XXX/XX a vyznačenie vecného bremena na parc. č. XXX/X vyhotovený dňa 02.12.2024 vyhotoviteľom: EO-HS, s.r.o., Na hlinách 57, 917 01 Trnava, IČO: 53 048 539, autorizačne overený dňa 02.12.2024 H. I. K. a úradne overený dňa 13.12.2024 Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom pod číslom Q./XXXX, striedanie právo prechodu peši cez pozemok, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 9 m², ktorý vznikol

odčlenením od parcely registra "C" s parc. č. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 877 m², evidovanej na LV č. XXX, kat. územie F., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX na oddelenie pozemku parc. č. XXX/XX, zameranie hosp. stavby parc. č. XXX/XX a vyznačenie vecného bremena na parc. č. XXX/X vyhotovený dňa 02.12.2024 vyhotoviteľom: GEO-HS, s.r.o., Na hlinách 57, 917 01 Trnava, IČO: 53 048 539, autorizačne overený dňa 02.12.2024 H. I. K. a úradne overený dňa 13.12.2024 Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom pod číslom Q./XXXX, vlastníkom stavby bez súpisného čísla postavenej na pozemku parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidovaná na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 50m², ktorý vznikol odčlenením od parcely registra "C" s parc. č. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 877 m², evidovanej na LV č. XXX, kat. územie F., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX na oddelenie pozemku parc. č. XXX/XX, zameranie hosp. stavby parc. č. XXX/XX a vyznačenie vecného bremena na parc. č. XXX/X vyhotovený dňa 02.12.2024 vyhotoviteľom: GEO-HS, s.r.o., Na hlinách 57, 917 01 Trnava, IČO: 53 048 539, autorizačne overený dňa 02.12.2024 H. I. K. a úradne overený dňa 13.12.2024 Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom pod číslom Q./XXXX.

IV. Žalovaná sa zaväzuje uhradiť žalobkyni za zriadenie vecného bremena jednorazovú odplatu vo výške 6.000,00 EUR (slovom: šesťtisíc eur) a to nasledovne:

a) sumu 4.000,00 EUR (slovom: štyritisíc eur) v prospech bankového účtu žalobkyne IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX v lehote do 30 kalendárnych dní odo dňa schválenia súdneho zmiernu,

b) sumu 1.000,00 EUR (slovom: tisíc eur) v prospech bankového účtu žalobkyne IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX v lehote do 31.12.2025,

c) sumu 1.000,00 EUR (slovom: tisíc eur) v prospech bankového účtu žalobkyne IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX v lehote do 31.12.2026.

V. Žalobkyňa ako vlastníka pozemku, parcela registra „C“ s parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 50 m² a pozemku, parcela registra „C“ s parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 9 m², ktoré vznikli odčlenením od parcely registra „C“ s parc. č. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o celkovej výmere 877 m², evidovanej na LV č. XXX, kat. územie F., na základe Geometrického plánu č. XXX/XXXX na oddelenie pozemku parc. č.: XXX/XX, zameranie hosp. stavby par. č.: XXX/XX a vyznačenie vecného bremena na parc. č.: XXX/X, vyhotovený dňa 02.12.2024 vyhotoviteľom: GEO-HS, s.r.o., Na hlinách 57, 917 01 Trnava, IČO: 53 048 539, autorizačne overený dňa 02.12.2024 H. I. K. a úradne overený dňa 13.12.2024 Okresným úradom Trnava, katastrálnym odborom pod číslom Q./XXXX, súhlasí so zmenou poľnohospodárskeho druhu pozemku s parc. č.: XXX/XX a pozemku s parc. č.: XXX/XX z ornej pôdy na zastavanú plochu a nádvorie v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

VI. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

14. Po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 38C/59/2019 žalobkyňa trvala na žalobe aj na odvolaní, keď podstatná otázka v podobe určenia vlastníckeho práva k pozemku pod hospodárskou budovou bola vyriešená v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 38C/59/2019, a to tak, že bolo potvrdené vlastnícke právo žalobkyne k pozemku pod hospodárskou budovou. Krajský súd k uvedenému v odôvodnení uviedol, že "Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí posúdil prejudiciálnu otázku vlastníckeho práva k pozemku (za užívanie ktorého žalovanou žiadala žalobkyňa vydanie bezdôvodného obohatenia) tak, že jeho vlastníčkou je žalovaná. V konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 38C/59/2019 (do právoplatného skončenia ktorého bolo toto odvolacie konanie prerušené) však bola táto otázka vlastníckeho práva k pozemku pod stavbou žalovanej, právoplatne rozhodnutá tak, že výlučnou vlastníčkou predmetného pozemku je žalobkyňa. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie prejudiciálnu otázku vlastníckeho práva k pozemku nesprávne právne posúdil a v dôsledku toho bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ako dôvodne namietala v odvolaní žalobkyňa. Na základe nesprávneho právneho posúdenia prejudiciálnej otázky, potom súd prvej inštancie nevyhodnotil vykonané dokazovanie v otázke, v akom konkrétnom rozsahu bola parcela č. XXX/X žalovanou v rozhodnom období skutočne užívaná, s čím bezprostredne súvisí i žalobkyňou požadovaná výška bezdôvodného obohatenia, čím bol naplnený i odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal užívaním nehnuteľnosti žalobkyne žalovanou len prostredníctvom odpadovej rúry so záverom, že žalobkyňa nepreukázala konkrétne umiestnenie odpadovej rúry v rozhodnom čase spôsobom, ktorý by zasahoval (či znehodnocoval) celý pozemok žalobkyne s danosťou nároku na žalobkyňou uplatňované bezdôvodné obohatenie. K tomuto

záveru súdu prvej inštancie žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadnu odvolaciu argumentáciu, tento záver teda ani nemohol byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu a v ďalšom konaní z neho preto treba vychádzať.

15. Súčasne Krajský súd doplnil, že: "Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v konaní pokračovať a o žalobe žalobkyne v časti, ktorá zostala predmetom konania, opätovne rozhodnúť, pričom v ďalšom konaní súd prvej inštancie vyhodnotí vykonané dokazovanie, najmä pokiaľ ide o rozsah užívania pozemku vo vlastníctve žalobkyne žalovanou v rozhodnom období a s tým súvisiacu výšku majetkového prospechu žalovanej, v nadväznosti na to opätovne posúdi uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia."

16. Po vrátení spisu tunajšiemu súdu bolo vo veci nariadené pojednávanie na 3.12.2025, na ktorom sa súd pokúsil o zmierné riešenie veci, ktoré považoval za najefektívnejšie riešenie právnych vzťahov po už vykonanom dokazovaní a dosiahnutom zmiere v súvisiacom konaní, riešiacie i prípadnú rozumnú dohodu strán ohľadne platenia trov konania sporovými stranami. Na pojednávaní súd za účelom tohto zmierného riešenia predniesol stranám i jeho aktuálne predbežné právne posúdenie, podľa ktorého žalobkyňa nepreukázala užívanie jej pozemku žalovanou v tvrdenom rozsahu, pričom za jednoznačne preukázané má súd iba užívanie pozemku v časti, v ktorej sa dospelo k dohode o vecnom bremene, pričom podľa právneho záveru Krajského súdu v Trnave, má vychádzať z odvolaním nenapadnutých záverov, ktoré už formuloval v predchádzajúcom rozhodnutí a iba vyhodnotiť už vykonané dokazovanie.

17. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že pre prípad zmiernosti by zaplatili žalobkyňa 367,- eur za obdobie od 25.10.2016 do 25.10.2018 a sumu 352,50 eur za obdobie od 01.03.2019 do 01.02.2021 s tým, že trovy konania iba za úkony v spise vychádzali na 3.900,- eur a tak ich návrh zmiernosti je, že protistrana im zaplatí 3.200,- eur celkovo v konaní. Právny zástupca žalobkyne následne žiadal o odročenie pojednávania dôvodiac snahou o zmierné riešenie, o ktoré mali záujem, ale nevedeli finančné súvislosti od protistrany, ktoré im oznámila až na danom pojednávaní, keď pre nich sú to nové súvislosti. Žalovaná s odročením nesúhlasila s obavou, že vec nebude smerovať k zmiernemu riešeniu. Súd pojednávanie odročil na termín 10.12.2025.

18. Dňa 8.12.2025 bolo súdu doručené podanie žalobkyne zo dňa 8.12.2025, v ktorom uviedla, že dňa 10.09.2025 jej bolo doručené zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Trnave a následne sa dňa 25.09.2025 obrátila na súdneho znalca H. I. J., aby ním vypracovaný pôvodný znalecký posudok upravil podľa rozsahu schváleného súdneho zmiernosti v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 38C/59/2019. Výsledkom uvedeného je znalecký posudok č. XXX/XXXX (ďalej aj ako „ZP č.2“) Z dôvodu, že predmetný ZP R.X jej bol doručený až dňa 04.12.2025, nebolo možné tento súdu predložiť skôr, teda pred predchádzajúci pojednávaním dňa 03.12.2025. Keďže ZP R.X reaguje na uzatvorený súdny zmiernosti a výsledok odvolacieho konania v tomto konaní, nebolo možné o jeho vypracovanie požiadať skôr, než jej bolo doručené Uznesenie Krajského súdu v Trnave. Zo ZP č.X obmedzeného v rozsahu záberu a užívania pozemkov žalobkyne žalovanou podľa súdneho zmiernosti vyplýva, že: a) Ušlý nájom za obdobie od 25.10.2016 do 01.02.2021 je 1.879,52 eur, b) Ušlý nájom za obdobie od 1.10.2023 do 11.6.2025 je 953,79 eur. Túto sumu je pre účely súdneho konania potrebné upraviť z dôvodu vyhnutiu sa námietke premičania, a to tak, že sa do úvahy zoberie len obdobie od 05.12.2023 do 11.06.2025, čo predstavuje 554 dní a nájom za 59 m², ktorý bol v danom období znalcom určený na 561,98 eur/rok (1,5396 eur za 1 deň) = 852,98 eur.

Na základe uvedeného žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti sumy 9.819,72 eur (celková suma 11.699,24 eur - 1.879,52 eur) a zároveň navrhovala rozšírenie žaloby aj o bezdôvodné obohatenie žalovanej v období od 1.10.2023 do 11.6.2025 v sume 852,98 eur.

Vo vzťahu k výroku o trovách konania poukazovala na to, že otázka, v akom rozsahu užívala žalovaná pozemok žalobkyne, ako aj rozsah náhrady za bezdôvodné obohatenie je otázkou odbornou / znaleckou. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V Znaleckom posudku súdny znalec odôvodnil ním určený rozsah užívania. Rozsah bezdôvodného obohatenia bol obmedzený na 59 m² až po dosiahnutí súdneho zmiernosti (kedy aj žalovaná uznala že vlastníkom daných parciel je žalobkyňa) a po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Trnave. Otázka rozsahu bezdôvodného užívania pozemku žalobkyne žalovanou tak závisela pri podaní žaloby od odborného určenia znalca. V súvislosti s uvedeným poukázala na súdne rozhodnutia: a) Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 9Co/55/2018 zo dňa 13.11.2018 „8. V prejednávanej veci boli žalobcovia čo do základu uplatneného nároku úspešní, nakoľko súd prvej inštancie ako aj odvolací súd ustálili, že

žalovaný bez právneho dôvodu užíva pozemky vo vlastníctve žalobcov, a že žalobcovia majú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia výšku bezdôvodného obohatenia uplatnenú v žalobe vyvodzovali zo znaleckého posudku, ktorý si dali vypracovať, v priebehu konania však bol vypracovaný znalecký posudok s inými závermi, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní vo veci samej, čo nemožno pripočítať na ťarchu žalobcov. 9. Vychádzajúc z uvedeného je správny záver súdu prvej inštancie o plnom úspechu žalobcov vo veci samej, ... “ b) Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 12Co/13/2021 zo dňa 17.06.2021 „16. Úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce . Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku ujmy „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že ujma bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prísúdnej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku.“ (obdobne aj Krajský súd v Trnave pod sp. zn. 23CoCsp/36/2020 zo dňa 19.10.2020. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v tomto konaní je potrebné rozlíšiť čo je základné (vznik a existencia bezdôvodného obohatenia v podobe užívania pozemku žalobkyne), a čo sprevádzajúce (rozsah užívania a jeho hodnota určená znaleckým posudkom a súdnym zmiernom). Za základné považuje žalobkyňa rozhodnutie, že do jej práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Nie je možné robiť žalobkyňu zodpovednou za otázku rozsahu užívania jej pozemku žalovanou, ktorá závisela od výsledku znaleckého posúdenia, resp. posúdenia súdu. K bezdôvodnému obohateniu žalovanej došlo, a tak žalobkyňa bola úspešnou čo do základu svojho nároku a preto je dôvodné priznanie jej nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

K režimu snahy o uzatvorenie zmiernosti uviedla, že v emailoch zo dňa 11.11.2025 advokátsky koncipient, ako návrh mimosúdneho urovnania navrhol sumu 7.000,- eur, s ktorou žalovaná nesúhlasila, avšak na žiadosť, aby oznámili svoj návrh, tento nedostali a po prvýkrát si ho vypočuli až na pojednávaní 03.12.2025. V rovnakej komunikácii dňa 11.11.2025 sa žalovaná dopytovala, či: „Mám tomu rozumieť tak, že Vaša klientka je ochotná uhradiť mojej klientke pomernú časť trov konania a môžeme pristúpiť k výpočtu sumy BO?“, na čo jej advokátsky koncipient odpísal: „Navrhol by som aby ste nám dali vedieť sumu BO už so zohľadnenými trovami, ktoré by ste požadovali, aby sme sa nebavili o percentách a 2-3 sumách, ale len o jednej konečnej sume. Túto by sme následne prekonzultovali s klientkou.“. Na uvedené už odpoveď nedostali okrem vyjadrenia 2 dni pred pojednávaním zo dňa 03.12.2025, že možnosť dohody je možné prediskutovať priamo na pojednávaní, kde už žalovaná mala pripravené tak úplné vyčíslenie ňou tvrdných trov konania, ako aj výšku bezdôvodného obohatenia. Ak by žalovaná konala efektívne a hospodárne, tak od 11.11.2025 do 03.12.2025 mala dostatok času na to, aby uvedenú ponuku / výpočet zaslala PZ žalobkyne, Strany sporu tak mali cca 3 týždne na to, aby spolu mimosúdne rokovali, resp. požiadali o odročenie pojednávania určeného na 03.12.2025, čo sa ale z dôvodu na strane žalovanej nestalo. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že predmetné pojednávanie dňa 03.12.2025 nebolo efektívne, hospodárne a ani účelné, pričom za uvedené nesie zodpovednosť žalovaná, ktorá by tak mala výlučne znášať náklady na jeho vykonanie, a to aj v podobe trov právneho zastúpenia žalobkyne.

19. K návrhu žalobkyne na zmenu žaloby sa vyjadrila žalovaná, pričom namietala premlčanie vo vzťahu k nároku uplatnenému za obdobie od 25.10.2016 do 1.2.2021 ako aj od 1.10.2023 do 7.12.2023 na základe nového znaleckého posudku. Okrem uvedeného poukazovala na šikanózný výkon práva žalobkyne a rozpor s dobrými mravmi, keď žalovaná má aktuálne už zriadené vecné bremeno práva stavby na pozemku žalobkyne pod hospodárskou stavbou o výmere 50 m² a práva užívania nezastavaného pozemku vo svojom dvore o veľkosti 9 m², za ktoré zaplatila jednorazovú odplatu 6.000,- eur, so zmiernom súhlasila výlučne z dôvodu zhoršenej rodinnej situácie (úmrtie manžela, zlý zdravotný stav žalovanej, potreba zmeny bývania) a pod tlakom potreby ukončenia dlhotrvajúceho súdneho konania a mala v konaní 38C/59/2019 snahu súčasne vyriešiť aj nároky uplatňované v tomto konaní, čo však žalobkyňa odmietla. Súčasne žalovaná súhlasila s podmienkami zmiernosti, ktorý bol predložený žalobkyňou už dňa 22.11.2024, pričom obdobie do 11.6.2025 smerovalo len k formulácii vecného bremena zo strany súdu, preto žalovaná namietala bezdôvodné obohatenie od 23.11.2024 do 11.6.2025. Súčasne poukazovala na to, že žalobkyňa podala túto žalobu už 25.10.2018 avšak žalobu

vedúcu k definitívnemu vyriešeniu veci až 13.12.2019, a až na argumentáciu žalovanej o šikanóznom výkone takýchto práv. Uplatňovala si tak prioritne zodpovednostné nároky bez snahy o odstránenie protiprávneho stavu, a teda motívom žalobkyne nebolo vyriešenie podstaty sporu, ale len získanie peňažného plnenia od žalovanej. Argumentovala tiež novouplatnenými nárokmi žalobkyne v zmene žaloby, avšak keďže súd zmenu žaloby nepripustil, tieto bližšie nerozvádza.

20. Na pojednávaní dňa 10.12.2025 súd uznesením rozhodol o tom, že zmena žaloby podľa návrhu žalobkyne zo dňa 08.12.2025 sa nepripúšťa. Súd rozhodol vzhľadom na dlhotrvajúce konanie, kde vec je už vrátená v konkrétnom rozsahu i Krajským súdom po odvolaní, žalobkyňi nič nebránilo podať žalobu novú a súčasne mal za to, že nebola splnená ani Civilným sporovým poriadkom predpokladaná podmienka, že výsledky doterajšieho dokazovania by mohli byť použité pre konanie o zmenenej žalobe, keď pri novonavrhovanom nároku žalobkyňa vychádza zo ZP č. X, ktorý je v jeho závere v rozpore s konečnými sumami ročného nájomného, ku ktorému dospel totožný znalec v znaleckom posudku, ktorý sama žalobkyňa predkladala spoločne so žalobou, a teda súd by naň popri novom znaleckom posudku nemohol vôbec prihliadať. Súd na pojednávaní tiež konštatoval, že už žiadne nové dokazovanie novo predloženými dôkazmi vykonávať nebude, keď konanie už bolo skoncentrované. Ohľadne uvedeného súd poukazuje na to, že skutočnosť, že nové dokazovanie sa vo veci vykonávať nebude a súd v súlade s pokynmi Krajského súdu iba vyhodnotí už vykonané dokazovanie bola stranám oznámená už na pojednávaní dňa 3.12.2025, a preto návrh žalobkyne na zmenu žaloby, ako aj predloženie nového znaleckého posudku, považuje súd za celkovo neefektívne.

21. Žalobkyňa právom záverečnej reči uviedla, že žalovaná 6 rokov popierala, že by žalobkyňa bola vlastníčkou pozemkov, až po 6 rokoch v inom konaní vo veci odstránenia stavby v súdnom zmierní, čiže dobrovoľne, potvrdila, že vlastníčkou pozemkov je žalobkyňa. t.z., že okrem toho, že 6 rokov klamala, tak 6 rokov sa riešila otázka vlastníckeho práva. Na základe toho sa domnieva, že v tomto prípade sú naplnené dôvody na aplikáciu § 256 ods. 2 CSP, keď žalovaná procesne zavinila trovy konania, ktoré by bez jej argumentácie nevznikli a konanie by bolo obmedzené iba na otázku bezdôvodného obohatenia. V podaní dupliky sa riešila iba otázka dobromyseľnosti a vydržania. Rovnako sa iba tejto téme venovala v ďalších vyjadreniach – 24.06.2019, 14.08.2020, 18.07.2022, 24.08.2022. Otázka do akej miery, a či vôbec bol konaním žalovanej a jej predchodcov dotknutý pozemok žalobkyne je otázkou odbornou, ktorú vo svojom znaleckom posudku odôvodňoval znalec. V podanom odpore žalovaná spochybňovala existenciu rúry, vedúcej z jej nehnuteľnosti, pričom na pojednávaní 16.06.2021 jej fotografiu sama do súdneho spisu predložila. Opätovne minimálne zavádzala súd. K úprave žaloby, ktorej súd nevyhovel, pritom žalobkyňa pristúpila až po rozhodnutí Krajského súdu, ktorý pôvodné rozhodnutie v tomto konaní zrušil a vec vrátil na nové konanie. Vo vzťahu k zodpovednosti za procesné zavinenie úkonov ešte poukázala na komentár CSP, ktorý uvádza, že procesné zavinenie je nevyhnutné vykladať komplexne a extenzívne. Pričom za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu. V tomto prípade to bola žalovaná, ktorá až na základe súdneho zmiernu dobrovoľne uznala, že dotknuté pozemky patria žalobkyňi, pričom tomuto uznaniu sa dovtedy bránila. Zo strany žalobkyne bola snaha o uzatvorenie mimosúdnej dohody, pričom na žiadosti po oznámení konkrétnej sumy, žalovaná nereagovala. Výpočet oznámila až na súdnom pojednávaní. Aj posledný znalecký posudok s príslušnou argumentáciou PZ žalovanej zaslala ešte túto nedeľu, odpoveď naň nedostali, až v reakcii na výzvu súdu, ktorú PZ žalovanej predložila. Zo strany žalovanej prišlo k vyčísleniu trov konania, pričom nie je známe ako k výpočtu pristúpila a ako zohľadnila úspech žalobkyne v odvolacom konaní. Uplatnený nárok je dôvodný, pričom posúdenie úspechu v spore záviselo jednak od znaleckého dokazovania a jednak od právneho názoru odvolacieho súdu. Navrhla preto, aby súd návrhu vyhovel, zaviazal žalovanú na úhradu trov konania v rozsahu 100% a v rámci samostatného výroku zohľadnil aj procesné zavinenie žalovanej na doposiaľ vedenom konaní.

22. Žalovaná právom záverečnej reči uviedla, že postup žalobkyne v tomto konaní je učebnicovým príkladom šikanózneho výkonu práva, preto z dôvodov uvádzaných súhrne najmä v poslednom vyjadrení navrhuje, aby súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov konania v rozsahu 100%. Pokiaľ by však súd dôvody na zamietnutie žaloby nevzhladol, žiadala, aby súd rozhodol na základe obsahu súdneho spisu a žalobkyňi priznal nárok len za to obdobie, ktoré nie je premlčané, a ktoré je správne vypočítané, s prihliadnutím na skutočnosť, že žaloba na odstránenie stavby v konaní sp. zn. 38C/59/2019 bola žalobkyňou podaná až dňa 13.12.2019 a žalovaná už 22.11.2024 súhlasila so zriadením vecného bremena a dohodnutou výškou jednorazovej odplaty za jeho zriadenie. Podotkla, že len na základe predbežného právneho názoru súdu, že v konaní o odstránenie

stavby, nebude ani jedna zo strán úspešná a nároky tak žalobkyne ako aj žalovanej budú odmietnuté a súd bude zriaďovať vecné bremeno ex offo. Ak súd zaviazže žalovanú k náhrade trov konania, žiada o dlhšiu lehotu na plnenie, 6 mesiacov, keď žalovaná je vdova, žije sama, a v termíne do konca roka už žalobkyni uhradza ďalšiu splátku jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena.

23. Súd vec posúdil právne podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

24. Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

25. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

26. Podľa § 456 prvá veta OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

27. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

28. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

29. Podľa § 151 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.(1) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.(2)

30. Podľa § 153 ods. 1 až 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (1) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.(2) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.(3)

31. Medzi stranami v konaní nebolo sporné, že na časti pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. F. stála v rozhodnom čase (od 25.10.2016 do 25.10.2018 a od 01.03.2019 do dňa 01.02.2021) stavba – hospodárska budova (letná kuchyňa) patriaca k nehnuteľnostiam žalovanej, že pozemok parc.č. XXX/X v k. ú. F. bol v rozhodnom čase v katastri nehnuteľností zapísaný vlastnícky na žalobkyňu (čo potvrdzuje LV č. XXX pre k.ú. F. – R. X), že vlastníkom pozemkov parc. č. XXX/X M. XXX/X v k. ú. F. a nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností stojacich na pozemku je žalovaná titulom dedičstva a vyporiadania podielového spoluvlastníctva (LV č. XX pre k.ú. F. – R. X). Sporné bolo, či a ako zasahuje pozemok žalobkyne rúra ústiaca z nehnuteľnosti žalovanej. Pre prípad nepreukázania vydržania Dotknutého pozemku žalovaná v konaní sporovala užívanie celého pozemku žalobkyne parc. č. XXX/X, s tým, že zastavaná plocha stavbou žalovanej je iba 47,5 m². Po uzatvorení zmieru v konaní sp. zn. 38C/59/2019 prestala byť sporná otázka vlastníctva (vydržania) Dotknutého pozemku - pozemkov pod hospodárskymi budovami (letnou kuchyňou) žalovanej a časti dvora žalovanej na pozemku žalobkyne za budovami (aktuálne zapísané v katastri nehnuteľností na základe geometrického plánu po odčlenení od parc. č. XXX/X na LV č. XXX pre k. ú. F. už ako ako pozemok, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidované na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 9 m² a pozemok, parc. č. XXX/XX, parcela registra "C" evidované na katastrálnej mape, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere 50 m²), keď táto otázka je považovaná aj v zmysle rozhodnutia Krajského súdu za vyriešenú v prospech žalobkyne na základe uzatvoreného zmieru. Z uvedeného dôvodu sa súd v rozhodnutí už nevenoval argumentácii strán a skutočnostiam podstatným pre posudzovanie tejto otázky vlastníctva, ale zameral sa v zmysle pokynu Krajského súdu na otázku rozsahu skutočného

užívania parcely č. XXX/X žalovanou v rozhodnom období, a súvisiacu žalobkyňou požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia.

32. K právnomu posúdeniu veci už odvolací súd v zrušujúcom uznesení jasne uviedol, že "v prípade užívania cudzej veci bez platnej nájomnej zmluvy spočíva obohatenie užívateľa práve v tom, že vykonával právo nájmu k tejto cudzej veci. Užívateľ nemôže takto spotrebované plnenie vrátiť, preto je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady, ktorá musí zodpovedať peňažnému oceneniu získaného obohatenia. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu musí byť preto peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci, spravidla práve vo forme nájomného, ktoré by bol nájomca povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či príp. komu prináša užívanie stavby zisk. Poskytnuté plnenie je plnením bez právneho dôvodu a bezdôvodne sa teda obohatil ten, kto je vlastníkom stavby na cudzom pozemku. Pod „užívaním cudzieho pozemku“ je potrebné v tomto prípade chápať jeho zastavanie cudzou stavbou."

33. Žalobkyňa v priebehu konania zobrala späť žalobu v časti užívania jej pozemku žalovanou v rozsahu presahujúcom rozsah záberu a užívania pozemkov žalobkyne žalovanou podľa súdneho zmiernu (v konaní sp. zn. 38C/59/2019) a domáhala sa tak vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie plochy 59 m² pozemkov (ods.18) žalobkyne za obdobie od 25.10.2016 do 01.02.2021 v sume 1.879,52 eur. Zobrala tak žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 9.819,72 eur (zo sumy 11.699,24 eur ktorá zostala predmetom konania), a tak súd konanie v uvedenej časti zastavil (vo výroku I. rozsudku) v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP, keď žalovaná nevyjadřila nesúhlas so späťvzatím.

34. Priznanie sumy bezdôvodného obohatenia v sume 1.879,52 eur odôvodňovala žalobkyňa novým znaleckým posudkom (ZP R.X) znalca H. I. J. č. XXX/XXXX, ktorý v tejto sume vyčíslil nájomné pozemku za obdobie od 25.10.2016 do 01.02.2021. Súd však už na pojednávaní dňa 3.12.2025 stranám uviedol, že v konaní nebude vykonávať ani pripúšťať žiadne ďalšie dokazovanie, keď aj podľa rozhodnutia Krajského súdu sa má obmedziť na vyhodnotenie už vykonaného dokazovania v smere určenia rozsahu a výšky vzniknutého bezdôvodného obohatenia. Aj bez daného pokynu Krajského súdu, súd vo viac ako 6 rokov trvajúcom konaní nepovažuje za prijateľné pripúšťanie nových dôkazných prostriedkov, o to viac, že v tomto prípade žalobkyňa dokonca upravuje a mení svoje vlastné pôvodné skutkové tvrdenia o hodnote nájmu pozemkov zastavaných stavbami žalovanej a príslušného pásu dvora (pričom súd samotnú zmenu žaloby nepripustil) a súčasne nový znalecký posudok žalobkyne novo hodnotí aj v konaní už nespornú hodnotu nájomného Dotknutých pozemkov za rovnaké rozhodné obdobie inou sumou (7,462 eur za m²), namiesto pôvodne nesporne tvrdených a žalobkyňou uplatňovaných 3,118 eur za m². Súd na poslednom pojednávaní stranám uviedol, že aplikuje princíp sudcovskej koncentrácie konania a nové dokazovanie sa pripúšťať nebude, nemá tak dôvod ani akokoľvek prihliadať na nový posudok, ktorý vo veľkom rozsahu ani nie je uplatniteľný popri pôvodnom znaleckom posudku predloženom žalobkyňou. Súd tak uvádza, že neprihliadal na nové skutkové tvrdenia žalobkyne ohľadne hodnoty ušlého nájmu Dotknutých pozemkov ani na nové dôkazy predložené v konaní stranami vo veci samej, po vrátení veci Krajským súdom, keď tieto neboli predložené včas, mohli byť predložené a produkované skôr. Žalobkyni nič nebránilo aj v pôvodnej žalobe uplatňovať a tvrdiť inú sumu hodnoty nájmu Dotknutého pozemku (ak by toto náležite odôvodnila), ale tak dobrovoľne neurobila, dlhodobo aj počas rozhodovania Krajského súdu trvala na ňou určenej hodnote podľa skoršieho vlastného znaleckého posudku a nie je prípustné, aby v situácií, ak je zrejmé, že v prevažnom rozsahu podanej žaloby bude neúspešná, toto sanovala navýšením sumy nájmu, ktorá v konaní ani nebola sporovaná. Súd súčasne uvádza, že žalobkyni by vzhľadom na nepripustenie zmeny žaloby ani nemohol priznať vyššiu sumu bezdôvodného obohatenia za užívanie m² pozemkov, ako sa domáhala pôvodne, keď ide o zmenu podstatných skutkových tvrdení, bez pripustenia zmeny ktorých súd musí vychádzať z pôvodných a priznať nárok podľa nich.

35. Súd na základe vyššie uvedeného v konaní dospel k záveru, že žalovaná v žalovanom (rozhodnom) období od 25.10.2016 do 25.10.2018 a od 01.03.2019 do dňa 01.02.2021, bez právneho dôvodu užívala v rozsahu 59 m² pozemok žalobkyne (na ktorom rozsahu pozemku žalobkyne, vtedy ešte vedeného ako parc. č. XXX/X v k. ú. F., stála nesporne hospodárska budova, letná kuchyňa žalovanej a nachádzala sa časť dvora žalovanej za budovami, pričom na užívanie týchto pozemkov žalobkyne žalovanou už bolo žalovanej zriadené vecné bremeno od 12.6.2025), a keďže nemôže takto už spotrebovaný majetkový prospech vrátiť, je povinná nahradiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady

zodpovedajúcej čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie vecí, t.j. vo výške nájomného užívaných pozemkov. Žalobkyňa v žalobe tvrdila hodnotu nájmu pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. F. v sume 3,118 eur za 1 m² za rok nájmu (2.987,04 eur ročne uplatňovaných v žalobe pôvodne za celý pozemok parc.č. XXX/X v k. ú. F. vo výmere 958 m²), ktorú hodnotu potvrdzuje aj žalobkyňou predložený znalecký posudok znalca H. I. J. č. XXX/XXXX (č.l. 11), ktorý v danom posudku priamo určoval hodnotu nájmu za obdobie do 31.8.2018. Žalovaná v odpore voči platobnému rozkazu, ani neskôr túto sumu výšky tvrdeného nájmu v období do 25.10.2018 vôbec nesporeovala (keď v odpore sama vychádzala zo sumy 3,118 eur/m²/rok nájmu a namietala pri nevyhovení jej argumentácie ohľadne vydržania žalobkyňou uplatňovanú sumu iba vo výške presahujúcej túto hodnotu nájmu v danom čase v rozsahu pozemku presahujúceho 47,5m², ktoré označil za zastavané znalec). Keďže žalobkyňou tvrdená hodnota nájmu žalovanou užívaných pozemkov nebola tak v konaní v období od 25.10.2016 do 25.10.2018 vôbec sporovaná a bola i riadne podložená dôkazom v podobe vtedy aktuálneho znaleckého posudku, nemá súd prečo vykonávať akékoľvek (ďalšie) dokazovanie tejto nespornej hodnoty nájmu. Po rozšírení žaloby žalobkyne na obdobie od 01.03.2019 do dňa 01.02.2021 tvrdila žalobkyňa naďalej hodnotu nájmu pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. F. v sume 3,118 eur za m²/ rok poukazujúc na znalecký posudok znalca H. J. č. XXX/XXXX. Žalovaná túto hodnotu sporeovala iba s tým, že žalobkyňa neunesla svoje dôkazné bremeno, keď odkazuje na znalecký posudok z roku 2018, keď tento sa na dané obdobie nevzťahuje. Keďže sa však žalovaná obmedzila iba na sporovanie tvrdenej hodnoty nájmu bez uvedenia vlastnej (ňou tvrdenej a vnímanej hodnoty) nemôže súd takéto sporovanie považovať za účinné (§ 151 ods. 2 CSP), a preto aj v tomto rozšírenom období súd vychádzal z nesporného tvrdenia žalobkyne o sume 3,118 eur za m²/ rok nájmu jej pozemku. Aj keby súd zohľadnil danú obranu žalovanej (na čo nemal fakticky dôvod, keď sporovanie bolo neúčinné a tvrdenia nesporné) a vyhodnocoval by dôkazne hodnotu nájmu za obdobie od 01.03.2019 do dňa 01.02.2021 mal by za to, že hodnota nájmu pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. F. preukázaná znaleckým posudkom žalobkyne z konca roku 2018 (5.9.2018) je bez ďalšieho (inú hodnotu nájmu preukazujúceho dokazovania realizovaného žalovanou, ktorá chcela hodnotu sporevať) aplikovateľnou aj na preukázanie hodnoty nájmu v období do začiatku roku 2021, ktoré nie je podstatne neskorším. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené uložil súd žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 723,24 eur (výrok II. rozsudku) predstavujúcu bezdôvodné obohatenie žalovanej vzniknuté v rozhodnom období (25.10.2016 do 25.10.2018 a od 01.03.2019 do 01.02.2021) užívaním pozemku v rozsahu 59 m² patriaceho žalobkyňi (nesporná hodnota nájmu za 1 m² vo výške 3,118 eur krát 59 m² = 183,96 eur ročne delené 365 = 0,504 eur denne, krát celkom 1435 dní uplatňovaného užívania). Keďže vo zvyšku žalobkyňa nepreukázala ňou uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia súd žalobu v tejto časti (1.156,28 eur) zamietol (výrok III. rozsudku).

36. Súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP umožnil žalovanej plnenie v predĺženej lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vzhľadom na nesporné tvrdenia o jej nepriaznivých majetkových a zdravotných pomeroch, keď má za to, že takto určená lehota neprímerane nezaťažuje žalobkyňu a súčasne dá žalovanej priestor na riadnu úhradu priznanej sumy. Súd nemal za spravodlivé predĺžiť žalovanej lehotu na plnenie na žiadaných 6 mesiacov, keď aj vzhľadom na dĺžku sporu by toto neprímerane obmedzilo žalobkyňu.

37. Súd nevyhodnotil v súlade s argumentáciou žalovanej žalobu ako šikanóznou v jej podstate, keď žalobkyňa podala (hoci neskôr ako žalobu v tejto veci) aj žalobu o úpravu celkových pomerov medzi stranami o odstránenie stavby, ktorá sa viedla pod sp. zn. 38C/59/2019, a v ktorej strany v konečnom dôsledku dospeli i k trvalému riešeniu v podobe zriadenia vecného bremena (ods. 13). Súd tu odkazuje na skutočnosť, že žalovaná šikanóznou charakter žaloby namietala od počiatku konania, ale vec v tomto smere nevyhodnotil ani Krajský súd v Trnave, ktorý jasne určil, čo je vo veci potrebné ustáliť a rozhodnúť, a to už s vedomosťou zmiereného v konaní sp. zn. 38C/59/2019. Súčasne k namietanému procesnému postupu žalobkyne súd uvádza, že s novými návrhmi žalobkyne sa súd procesne vysporiadal neprípustením zmeny žaloby, ktorá tak nemá vplyv na výsledok konania ani postavenie žalovanej. Dôvodom na nepríznanie nárokov žalobkyňi nebol ani v inom konaní schválený zmier, keďže tento rieši úpravu pomerov strán do budúca od jeho právoplatnosti, nie do minulosti v prípade už súdne uplatnených nárokov žalobkyne.

38. V prípade, ak sa súd v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9.

decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

39. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

40. Podľa § 256 ods. 1 a 2 Civilný sporový poriadok, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. (1) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane. (2)

41. Podľa § 396 ods. 1, 3 Civilný sporový poriadok, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (1) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. (3)

42. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v prípade zastavenia konania prizná súd náhradu trov konania voči strane, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. Súd tak žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90% (výrok IV. rozsudku). Žalobkyni totiž z pôvodne súhrnne uplatňovanej sumy 14.686,28 eur bolo skutočne priznaných 723,24 eur, bola teda úspešná (resp. nie je povinná uhrádzať trovy z dôvodu zavinenia zastavenia konania) v rozsahu 5% pôvodne uplatňovaného nároku, čo zodpovedá 95% úspechu žalovanej (resp. nároku na náhradu trov z titulu zastavenia konania zavinením žalobkyne), a teda čistému nároku na náhradu trov konania žalovanej v rozsahu 90%. Súd má za to, že zastavenie konania v časti o zaplatenie 9.819,72 eur a 2.987,04 eur procesne zavinila žalobkyňa, ktorá si uplatňovala nároky, ktoré v konaní neboli preukázané ako dôvodné (sama žalobkyňa od ich uplatňovania v priebehu konania ustúpila z dôvodov iných ako že by boli žalovanou uhradené), a v týchto častiach tak má žalovaná nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni. Rovnako má žalovaná nárok na náhradu trov konania v časti zamietnutého rozsahu žaloby o 1.156,28 eur. Podľa rovnakých ustanovení a so zohľadnením rovnakého úspechu (či povinnosti náhrady trov konania) rozhodol súd aj vo vzťahu k trovám odvolacieho konania, keď konanie na prvoinštančnom a odvolacom súde je jedným celkom a nerozdeľuje sa na samostatné časti z hľadiska úspechu, keď relevantný je konečný výsledok konania - celkový výsledok sporu a s tým súvisiacia celková dôvodnosť uplatňovania (bránenia) nárokov strán.

43. Súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že by nemal vychádzať vo veci striktnie podľa princípu úspechu v konaní, keď výška bezdôvodného obohatenia závisela od znaleckého posudku, či od úvahy súdu. Bezdôvodné obohatenie sa v tomto prípade určovalo podľa hodnoty nájomného, ktoré však mohlo byť určené aj iba tvrdením žalobkyne, prípadne podložené akýmkoľvek iným dôkazom (vyjadrením realitnej kancelárie a pod.). Odhliadnuc od uvedeného súd priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie podľa výšky nájomného, ktoré v konaní ani nebolo sporované, a teda nemožno hovoriť o žiadnom prekvapení pre žalobkyňu, ktorej bola priznaná suma nájomného, akú sama od počiatku tvrdila a žiadala. Neúspech žalobkyne (či povinnosť hradiť trovy pri zavinení zastavenia konania o žalobe, ktorá sa nepreukázala ako dôvodná) sa totiž neodvíjal od toho, že by súd v konaní žalobkyni priznal určitú (inú - nižšiu) sumu na základe vykonaného znaleckého dokazovania, ktorého výsledok žalobkyňa nemohla predpokladať, ale vznikol tým, že žalobkyňa si uplatňovala bezdôvodné obohatenie za užívanie celého pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. F., ktoré užívanie v takom rozsahu (958 m²) žalovaná od počiatku jasne sporovala, pričom žalobkyňa bola úspešnou iba v rozsahu 59 m² užívania pozemku. Žalobkyni pritom pri určení rozsahu užívania jej pozemku žalovanou v žalobe nič nebránilo dôsledne si preskúmať a vyhodnotiť ako konkrétne žalovaná jej pozemok užíva, keď tento bol žalobkyni, okrem časti zastavanej hospodárskou stavbou žalovanej, prístupný (neoplotený žalovanou v žiadnom rozsahu). Bolo teda slobodnou vôľou žalobkyne, že si uplatňovala svoj nárok za taký rozsah užívania pozemku, ktorý v konaní nebola schopná preukázať. Výška nájomného podľa znaleckého posudku je v tomto smere úplne irelevantnou, keď žalobkyňa bola neúspešná nie v ňou od počiatku tvrdenej výške nájomného (od ktorého závisela konečná výška bezdôvodného obohatenia), ale v celkovom rozsahu ňou tvrdeného užívania pozemku žalovanou, ktorá skutočnosť nijako nezávisela od znaleckého dokazovania, ale je skutkovou otázkou dokazovanou inými typmi dôkazov, nezávislými od odborných znalostí. Súd pri posudzovaní rozsahu užívania pozemkov žalobkyne v žiadnom štádiu konania

neprihliadal k výsledku akéhokoľvek znaleckého dokazovania ako odbornému dôkazu riešiacemu túto otázku. Z uvedených dôvodov súd pri rozhodovaní o trovách konania vyhodnocoval úspech strán bežným spôsobom predpokladaným Civilným sporovým poriadkom a podľa toho priznal i náhradu trov konania. K rozhodnutiam, na ktoré odkazovala žalobkyňa ohľadne priznania náhrady trov, súd uvádza, že tieto sa týkali iných okolností ako sú v tejto veci (napr. v konaní vyhotovený nový znalecký posudok, s ktorým žalobcovia nerátali, nie nepreukázanie podstatnej časti tvrdeného rozsahu užívania pozemku). Súdu sa vôbec nejaví prijateľným a zodpovedajúcim účelom ustanovení o trovách konania v CSP, že by si žalobkyňa uplatňovala žalobou bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemku v rozsahu 958 m² žalovanou, bez toho aby súčasne v kontradiktórnom konaní niesla zodpovednosť za nepreukázanie tak veľkého rozsahu tvrdeného užívania pozemku, keď navyše mala k pozemku voľný prístup, a teda aj konkrétny zásah do pozemku rúrou (mimo zastavanej časti, ktorý pôvodne riešila – v ktorej časti však tiež žaloba už bola vzatá späť) vedela sama presne zistiť a žalobou presne kvantifikovať tak, aby sa vyhla neúspechu čo do plošného rozsahu užívania.

44. Záverom súd dodáva, že nezistil na strane žalovanej ani žiadne také formy procesného správania, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania protistrane z dôvodu zavinenia trov, ktoré by inak neboli vznikli (§ 256 ods. 2 CSP). Žalovaná v konaní prednášala dovolenú právnu argumentáciu, dostavovala sa riadne na pojednávania, primerane ragovala na výzvy súdu, konanie nijako nezdržovala a nekonala obštrukčne. Konanie žalovanej tak súd nemal ako vyhodnotiť za šikanózne, či zneužívajúce procesné práva žalovanej na úkor žalobkyne s následkom vzniku trov, ktoré by inak nevznikli. Za zavinenie vzniku trov pritom nemožno považovať ani argumentáciu žalovanej ohľadne vydržania pozemkov zastavaných stavbami žalovanej, išlo o relevantnú právnu argumentáciu, ktorej sa súd podrobne venoval a skutočnosť, že táto argumentácia v konečnom dôsledku nebola úspešnou je pretavená aj do úspechu žalobkyne. Iba čiastočný rozsah úspechu žalobkyne pritom nezávisí od danej argumentácie žalovanej, ale toho, že žalobkyňa si od počiatku uplatňovala nároky v rozsahu, ktorý neskôr nepreukázala (prípadne za obdobia, ktoré boli premlčané). V prípade, ak by si uplatňovala iba nároky za užívanie časti pozemku pod hospodárskou stavbou žalovanej (ktoré by boli nepremlčané) bola by úspešná v plnom rozsahu bez ohľadu na argumentáciu žalovanej vydržaním, a trovy za celé obdobie dokazovania a trvania konania by mala nahradené práve žalobkyňa. Šikanózny postup žalovanej nemožno vidieť ani vo vzťahu k snahe o uzatvorenie súdneho zmieru v konečnom štádiu konania po rozhodnutí Krajského súdu. Žalobkyňa argumentovala, že žalovaná dostatočne nespolupracovala, a preto sa konanie zbytočne predĺžilo, avšak súd tu zdôrazňuje, že práve žalobkyňa bola tou, ktorá žiadala o odročenie pojednávania dňa 3.12.2025, s tým, že strany pristúpia k súdnemu zmieru, ktorý je výrazne pravdepodobný (kedy žalovaná trvala na rozhodnutí priamo na danom pojednávaní). K avizovanému zmieru nakoniec nielenže neprišlo (a teda žalovaná nemôže mať zavinenie na neefektívnom postupe pri jeho dohadovaní a to dokonca tam, kde jej vlastná ponuka prednesená na pojednávaní približne zodpovedala i konečnému rozhodnutiu súdu vo veci, na ktorú ponuku však nepristúpila práve sama žalobkyňa), ale len niekoľko dní po odročení pojednávania za účelom zmierného riešenia, doručila žalobkyňa do spisu návrh na zmenu žaloby s novým znaleckým posudkom, ktoré kroky súdu na pojednávaní dňa 3.12.2025 vopred vôbec neavizovala. V každom prípade, keďže o odročenie pojednávania dňa 3.12.2025 žiadala žalobkyňa, nemá ako žalovaná niesť zavinenie na jeho neefektivite a odročení. Vo vzťahu k dĺžke dokazovania vlastníctva pozemkov pod hospodárskymi stavbami v tejto veci súd iba nad rámec uvádza, že sa sám pokúsil z dôvodu hospodárnosti o obmedzenie duplicitného vykonávania úkonov (navyšujúcich trovy konania) v tomto konaní a konaní sp. zn. 38C/59/2019 (ktoré konanie považoval za vec, kde sa rieši hmotnoprávna otázka trvalého usporiadania vzťahov strán s víziou prípadného dosiahnutia zmieru vzhľadom na typ konania vrátane predbežnej otázky vlastníctva) jeho prerušením (uznesenie č.k. 31C/7/2019-133 zo dňa 21.4.2020), ale práve žalobkyňa bola tou, ktorá s týmto procesným riešením nesúhlasila a na jej odvolanie bolo dané uznesenie zrušené, a súd tak pokračoval v dokazovaní v oboch konaniach. Súd po dôkladnom vyhodnotení týkajúcom sa náhrady trov konania dodáva, že v konaní nezistil ani žiadne dôvody podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).